

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.410 van 22 mei 2012
in de zaak A.188.515/XII-5463**

In zake: de VZW OPLEIDINGSCENTRUM AUTISME-
SPECTRUMSTOORNISSEN THEO PEETERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Roland Pockele-Dilles
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1, 5^e verdieping
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd bij
juridische cel van de afdeling Advies en
Ondersteuning Onderwijspersoneel
met zetel te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 juni 2008, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 7 augustus 2006 van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, om het project “autisme” van de vzw Opleidingscentrum Autismespectrumstoornissen Theo Peeters niet te erkennen en geen personeelsleden met een verlof wegens bijzondere opdracht ter beschikking te stellen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristine Dillen, die loco advocaat Roland Pockele-Dilles verschijnt voor de verzoekende partij en adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en wettelijk kader

3.1. Verzoekster dient op 30 maart 2006 voor het schooljaar 2006-2007 een aanvraag in tot erkenning van een project met een verlof wegens bijzondere opdracht, met toepassing van artikel 51^{quater} van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs (hierna: het rechtspositiedecreet):

“§ 1. Personeelsleden kunnen een verlof wegens bijzondere opdracht of een verlof wegens opdracht opnemen voor diensten of projecten met belang voor het onderwijs.

Het betreft diensten of projecten die de werking van het onderwijs ten goede komen door deelname, ondersteuning en begeleiding te leveren inzake vernieuwingen of experimenten op onderwijsvlak, inzake het onderwijsbeleid of inzake het onderwijsonderzoek.

§ 2. Personeelsleden kunnen onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering een verlof wegens bijzondere opdracht bekomen, zonder terugbetaling van het salaris, in het kader van de hiernavolgende diensten of projecten: [...]

8° de projecten opgezet of erkend door de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs;

[...]

De Vlaamse regering kan de in het eerste lid bedoelde lijst uitbreiden met initiatieven en projecten die een bijzonder belang voor het onderwijs vertonen.

De Vlaamse Regering stelt voor de verlopen wegens bijzondere opdracht de nadere bepalingen op, onder meer voor wat betreft de beslissende en/of adviserende instantie en de bepaling van het totaal aantal. Het totaal aantal verlopen wegens bijzondere opdracht zoals bepaald in het eerste lid, 4°, en het eerste lid, 8°, samen, wordt vastgelegd op een maximum van 45 voltijdse equivalenten. Hierbij zijn minimaal 12 voltijdse equivalenten voorbehouden voor verlopen wegens bijzondere opdracht zoals bepaald in het eerste lid, 4°.”

Het project streeft ernaar “netoverschrijdende en internationale vorming te garanderen van een in autisme gespecialiseerde opvoeding en onderwijs”.

Daarmee beoogt verzoekster dat een personeelslid van het gesubsidieerd onderwijs middels een verlof wegens bijzondere opdracht -en derhalve zonder verplichting tot terugbetaling van het salaris- wordt toegewezen aan haar project.

Het betreft een “verlengingsaanvraag”, aangezien verzoekster voor eerdere schooljaren -minstens de schooljaren 2004-2005 en 2005-2006- reeds een erkenning -en een detachering- had verkregen.

3.2. Op 18 mei 2006 brengt de Vlaamse Onderwijsraad volgend advies uit over de aanvraag van verzoekster:

“De Algemene Raad brengt met 27 stemmen voor en één tegen een positief advies uit ten gunste van één gedetacheerd personeelslid voor het werkjaar 2006-2007 omdat het project een specifieke ondersteuning biedt voor zeer specifieke problemen. De Algemene Raad is van oordeel dat ten aanzien van organisaties die een detachering toegewezen wordt een beperking dient te worden opgelegd ten aanzien van de bijdrage die deze vragen aan de onderwijsverbruikers.”

Het advies van 20 juni 2006 van de afdeling Strategische Beleidsondersteuning van het departement Onderwijs en Vorming luidt:

“De aanvraag sluit aan bij de nood aan deskundigheidsbevordering van leerkrachten in het omgaan met leerlingen met autismespectrumstoornissen. Het sluit tevens aan bij de beleidsbrief van de minister om werk te maken van een zorgcontinuüm. Er wordt een beschrijving teruggevonden van de reeds uitgevoerde en te verwachten taken. Uit de projectaanvraag komt echter niet tot uiting wat te verwachten resultaten zijn binnen welke tijdspanne. Tevens is de wijze van structurele overdracht aan pedagogische begeleidingsdiensten niet beschreven. Bovendien is er geen garantie dat de informatie verder gaat dan die scholen en leerkrachten die effectief bereikt worden. De entiteit Ondersteuningsbeleid brengt negatief advies uit voor de detachering voor het schooljaar 2006-2007.”

3.3. In een e-mailbericht van 6 juli 2006 deelt een kabinetsmedewerker van de minister van Onderwijs aan verzoekster mee dat het project “Opleidingscentrum Autisme” niet wordt erkend en dat “[een] formele dienstbrief [...] de komende weken [zal] volgen”.

Die brief volgt op 7 augustus 2006, en de minister van Onderwijs deelt daarin het volgende mee:

“Zoals u al bij mail door mijn kabinet werd meegedeeld, heb ik - rekening houdend met het advies van de Vlaamse Onderwijsraad en het advies van mijn administratie - beslist om het bovenvermelde project niet te erkennen en geen personeelsleden met een verlof wegens bijzondere opdracht ter beschikking te stellen.

De aanvraag sluit aan bij de nood aan deskundigheidsbevordering van leerkrachten in het omgaan met leerlingen met autisme, maar situeert zich niet binnen de recente initiatieven van de overheid ter zake. Uit de projectaanvraag komt niet tot uiting welke resultaten te verwachten zijn binnen welke tijdspanne. Er is geen garantie dat de informatie verder gaat dan de betrokken scholen. Zo wordt de wijze van structurele overdracht naar en samenwerking met de pedagogische begeleidingsdiensten niet beschreven.”

Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Vanaf september 2007 ontspint zich een uitgebreid e-mailverkeer tussen het departement Onderwijs en verzoekster, waarbij het departement

ment Onderwijs er telkens op wijst dat het geen kennis heeft van een aanvraag tot detachering voor het schooljaar 2006-2007 en dat een goedkeuring van het schoolbestuur van het gedetacheerde personeelslid ontbreekt.

Nadat het schoolbestuur met een brief van 20 maart 2008 onder meer het aanvraagformulier voor de detachering van het betrokken personeelslid voor het schooljaar 2006-2007 aan het departement Onderwijs heeft overgemaakt, antwoordt het bestuur in een brief van 7 april 2008 als volgt:

“Uit de ons recent toegestuurde documenten in verband met de detacheringsaanvraag voor mevrouw [W.L.] voor de periode van 1-9-2006 tot en met 31-8-2007, blijkt dat het hier een aanvraag betreft om een verlof wegens bijzondere opdracht.

Hierbij verwijs ik u echter naar de negatieve beslissing van de heer minister [...] van 7-8-2006, waarvan afschrift als bijlage, waarbij beslist werd om het Project ‘AUTISME’ niet te erkennen en geen personeelsleden met een verlof wegens bijzondere opdracht ter beschikking te stellen.”

Volgens verzoekster begreep zij pas uit deze brief het bestaan van de bestreden beslissing, en waren de eerdere mededelingen haar niet bekend.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Verwerende partij betwist in de memorie van antwoord de tijdigheid van het beroep, terwijl verzoekster betwist de in het feitenrelaas vermelde e-mail of de brief van 7 augustus 2006 -die overigens geen van beide melding maken van de beroepsmogelijkheden- te hebben ontvangen.

In het auditoraatsverslag wordt eraan herinnerd dat wie de tijdigheid tegensprekt, daarvoor de bewijslast draagt, wordt vastgesteld dat verwerende partij daar niet in slaagt en besloten dat de exceptie afgewezen moet worden.

In de laatste memorie dringt verwerende partij niet meer aan, laat staan dat zij alsnog enig bewijs aanreikt.

De exceptie wordt dan ook verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij betoogt dat de bestreden beslissing haar zwaar in haar materiële belangen treft, nu zij ingevolge de niet-erkenning de toch door verwerende partij doorbetaalde jaarwedde voor één personeelslid zal moeten terugbetalen. De feiten waarop verwerende partij steunt om tot de bestreden beslissing te komen, zijn overigens niet voor eenvoudige constatering vatbaar, zodat verwerende partij de hoorplicht had na te leven.

6. In de memorie van antwoord werpt verwerende partij tegen dat volgens de rechtspraak van de Raad van State de hoorplicht alleen geldt wanneer een maatregel wordt voorbereid die de betrokkene in zijn belangen zwaar kan treffen en voor zover die maatregel gebaseerd is op het persoonlijk gedrag van de betrokkene, dat hem als een tekortkoming kan worden aangerekend. Die cumulatieve voorwaarden acht verwerende partij thans niet vervuld.

Beoordeling

7. Reeds tijdens minstens twee voorafgaande schooljaren was het project van verzoekster door verwerende partij erkend. De weigering om ook tijdens het schooljaar 2006-2007 dit project te erkennen en om het aldus te verlengen, komt *de facto* neer op de intrekking van een eerder verleende erkenning. Verzoekster wordt geen nieuw voordeel geweigerd, maar haar wordt een reeds toegekend voordeel voor de toekomst ontzegd.

De Raad van State aanvaardt voorts dat het een maatregel betreft die verzoekster op een meer dan geringe wijze nadelig in haar belangen raakt.

Dit volstaat opdat krachtens een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur verwerende partij in principe die beslissing pas vermocht te nemen nadat verzoekster in de gelegenheid was gesteld om op een nuttige wijze haar standpunt over de voorgenomen maatregel kenbaar te maken.

Verwerende partij spreekt niet tegen dat zulks niet is gebeurd.

8. Het middel is gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

9. In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering der bestuurshandelingen (hierna: de formele-motiveringswet) en van “het motiveeringsbeginsel”. Zij argumenteert in dat verband vooreerst dat de adviezen van de Vlaamse Onderwijsraad en van de administratie haar niet bekend waren, zodat de Raad van State alleen rekening mag houden met die motieven die in de bestreden beslissing staan vermeld. In die motieven leest verzoekster geen juridische, alleen feitelijke motieven en die feitelijke motieven acht zij niet voldoende concreet, precies, draagkrachtig en duidelijk. Met betrekking tot het eerste motief betoogt verzoekster dat de decretale bepalingen niet vereisen dat het project binnen de recente initiatieven van de overheid moet passen, dat niet duidelijk is welke initiatieven dan wel worden bedoeld en waarom de projectaanvraag daar niet zou in passen. Het tweede motief acht verzoekster evenmin afdoende: nergens blijkt dat een projectaanvraag de gevraagde informatie moet bevatten, laat staan in de aangegeven mate, de projectaanvraag geeft verder duidelijk aan wat de verwachte resultaten zijn en mocht dat voor verwerende partij niet volstaan dan moest zij verzoekster toelaten daarover duidelijkheid te verschaffen. Ook het derde motief is niet afdoende: het is vaag en onduidelijk, nergens blijkt dat verzoekster een garantie moest leveren dat de informatie verder zou gaan dan de betrokken scholen, uit de aanvraag blijkt dan weer dat de informatie wel degelijk verder gaat dan die scholen waarmee wordt samengewerkt.

10. Verwerende partij antwoordt dat het advies van de administratie is overgenomen in de bestreden beslissing en dat de juridische grondslag vermeld is in de rubriek “betreft” in de brief van 7 augustus 2006.

“Alhoewel de motivering summier is, is ze afdoende”, aldus voorts verwerende partij. Zij wijst er nog op “dat in de aanvraag tot erkenning van projecten opgesomd wordt welke criteria bij de beoordeling van de aanvraag zullen betrokken worden [...]. Aldus wordt aangegeven dat de aanvragen in de eerste plaats moeten aansluiten bij de prioriteiten die zijn vastgelegd in het regeerakkoord of de beleidsnota (met verwijzing naar de link op de website) en dat beoordeeld wordt of het project een multiplicatoreffect heeft in het onderwijs en een voldoende groot publiek bereikt”.

Beoordeling

11. Het auditoraat geeft in zijn verslag over de zaak het volgende beredeneerd advies:

“6.2.4. Artikel 51^{quater}, § 2, 8°, van het [rechtspositiedecreet], vermeldt geen criteria waaraan een project moet voldoen opdat het kan erkend worden door de minister van Onderwijs. Ter zake beschikt de minister dan ook over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid. Niettemin bevat het aanvraagformulier zelf een aantal beoordelingscriteria. Bij de zogenaamde ‘Richtlijnen bij het invullen van het formulier’ staat te lezen dat ‘[d]e administratie en de VLOR [...] bij de evaluatie rekening [zullen] houden met volgende inhoudelijke criteria: [...]’. Met andere woorden, de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van het bestuur wordt begrensd door deze criteria, of nog, de beoordelingsbevoegdheid moet worden uitgeoefend binnen het kader van de vooropgestelde criteria. Die criteria zijn:

- ‘- De aanvragen moeten in de eerste plaats aansluiten bij de prioriteiten die zijn vastgelegd in het regeerakkoord of de beleidsnota [...].
- De voorkeur gaat uit naar school- en/of netoverschrijdende initiatieven die tegemoet komen aan een duidelijke nood in het onderwijsveld met welomschreven educatieve doelstellingen en resultaten.
- Het voorgestelde project moet een uniek karakter hebben in de zin dat het geen doublure mag zijn van iets dat reeds structureel is voorzien of op een andere manier door de overheid wordt ondersteund.

- Aan de hand van de omschreven eindproducten of de te leveren diensten en de mate waarin met scholen en andere organisaties wordt samengewerkt, wordt beoordeeld of het project een multiplicatoreffect heeft in het onderwijs en een voldoende groot publiek bereikt.
- Als de aanvraag betrekking heeft op de ontwikkeling van werkmateriaal wordt er gewaakt over de aansluiting bij eindtermen, ontwikkelingsdoelen, basiscompetenties en beroeps- en opleidingsprofielen.
- Van belang is ook dat een aantal elementaire kwaliteitscriteria in het project zijn voorzien zoals methode, tijdspad, effectmeting en evaluatie.
- In het geval van een verlenging van een lopend project zal bij de evaluatie ook rekening worden gehouden met het verslag van de activiteiten van het vorige schooljaar. Bovendien moet het belang van een voortzetting van het project duidelijk worden aangetoond. [...]

6.2.5. De bestreden beslissing is gesteund op drie motieven:

- 1) 'De aanvraag [...] situeert zich niet binnen de recente initiatieven van de overheid ter zake';
- 2) 'Uit de projectaanvraag komt niet tot uiting welke resultaten te verwachten zijn binnen welke tijdspanne';
- 3) 'Er is geen garantie dat de informatie verder gaat dan de betrokken scholen. Zo wordt de wijze van structurele overdracht naar en samenwerking met de pedagogische begeleidingsdiensten niet beschreven'.

6.2.6. Wat het eerste motief betreft, is het voor de auditeur-verslaggever volstrekt niet duidelijk aan welk beoordelingscriterium de aanvraag van verzoekster niet zou voldoen.

In de memorie van antwoord verwijst verwerende partij naar het criterium 'dat de aanvragen in de eerste plaats moeten aansluiten bij de prioriteiten die zijn vastgelegd in het regeerakkoord of de beleidsnota [...]'. Evenwel verwijst de bestreden beslissing de aanvraag van verzoekster niet dat zij niet zou aansluiten bij de prioriteiten die zijn vastgelegd in het regeerakkoord of de beleidsnota. Zij verwijst de aanvraag alleen dat ze 'zich niet [situeert] binnen de recente initiatieven van de overheid ter zake', hetgeen m.i. niet samenvalt met het in het aanvraagformulier als eerste opgenomen beoordelingscriterium.

Ten andere geeft het departement Onderwijs in zijn advies zelf toe dat de aanvraag van verzoekster 'tevens [aansluit] bij de beleidsbrief van de minister om werk te maken van een zorgcontinuüm'. Het eerste motief is derhalve niet deugdelijk.

6.2.7. Wat het tweede motief aangaat, moet met verzoekster worden vastgesteld dat zij in haar aanvraag -volgens het vooraf vastgelegde schema- wel degelijk een opsomming geeft van de 'verwachte resultaten'. Daarover kan het bestuur dus niet in het ongewisse zijn. De bestreden beslissing geeft trouwens aan dat het probleem gelegen is in het feit dat de aan-

vraag geen duidelijkheid verschaft over de tijdspanne waarbinnen die resultaten zouden kunnen worden verwacht.

Met het derde motief refereert verwerende partij aan het beoordelingscriterium dat het project een ‘multiplicatoreffect’ moet hebben in het onderwijs en een voldoende groot publiek moet bereiken. Verwerende partij neemt in het bijzonder aanstoot aan het feit dat ‘de wijze van structurele overdracht naar en samenwerking met de pedagogische begeleidingsdiensten niet [wordt] beschreven’.

Deze twee motieven betreffen derhalve gebreken die de aanvraag van verzoekster zou vertonen.

Evenwel dient vastgesteld dat thans het bijzondere geval voorligt van een ‘verlengingsaanvraag’, hetgeen betekent dat verwerende partij het project van verzoekster reeds eerder heeft erkend -minstens tweemaal. Besluitvorming die een fundamentele wijziging inhoudt ten aanzien van eerdere beslissingen over eenzelfde geval, vereist des te meer zorgvuldigheid van het bestuur bij de voorbereiding en het onderzoek van het dossier. Eerder dan zich te beperken tot het opwerpen van twee onvolkomenheden in de aanvraag, stond het aan verwerende partij om daarover met verzoekster in contact te treden en haar de mogelijkheid te geven die gebreken te verantwoorden, desnoods te herstellen. In die zin bekritiseert verzoekster terecht dat zij niet werd uitgenodigd om een en ander te verduidelijken.

Er anders over oordelen zou betekenen dat deze criteria het karakter krijgen van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste, hetgeen allerminst uit het aanvraagformulier is op te maken.

Een en ander klemmt des te meer -ten aanzien van het tweede motief- nu uit een vergelijking met de eerder door verwerende partij wel erkende projectaanvraag niet blijkt waarin die wezenlijk verschilt -op het vlak van het aanduiden van de tijdspanne waarbinnen resultaten kunnen worden verwacht- van de thans ter discussie staande aanvraag.

Terecht ook verwijst verzoekster, wat het derde motief betreft, naar haar aanvraag, in het bijzonder de rubriek ‘Doelstellingen en doelgroep’, waarin verwerende partij kon vernemen dat één van de doelgroepen van het project de pedagogische begeleidingsdiensten is en dat, specifiek wat die diensten betreft, als doelstelling is opgenomen: ‘[o]rganiseren van congressen, bijscholingen, seminaries voor de pedagogische begeleidingsdiensten, en gratis aanbieden van deelnames aan de workshops van het OCA voor de medewerkers van de PBD’. Het komt de auditeur-verslaggever voor dat, zo de overheid een meer doorgedreven omschrijving van de overdracht naar en samenwerking met de pedagogische begeleidingsdiensten verwachtte, zij dit uitdrukkelijk in haar beoordelingscriteria had moeten vermelden. Het aanvraagformulier voor het schooljaar 2005-2006 vermeldt in dat verband: ‘Doorheen het dossier moeten de volgende elementen duidelijk naar voren komen: [...] de strategie met betrekking tot de overdracht van het resultaat aan de begeleidingsdiensten; [...]’. Voor het aanvraagformulier voor het schooljaar 2006-2007 ontbreekt alvast die specificatie.

6.2.8. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

12. Het eigen onderzoek door de Raad van State van de argumenten van verwerende partij en de stukken van haar dossier, tonen hetzelfde falen aan van de drie opgegeven, maar ontoereikende motieven. Verwerende partij onderneemt in de laatste memorie daarenboven geen poging om de Raad nog tot een andere zienswijze te overtuigen, aangezien zij het tweede middel onbesproken laat. In die omstandigheden besluit de Raad, het zo-even aangehaalde bijvallend, dat het middel gegrond is.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

13. In het derde middel voert verzoekster de schending aan van de formele-motiveringsplicht, van “het algemeen beginsel tot kennisgeving van de beslissing” en van het vertrouwensbeginsel.

Zij voert aan, in essentie, dat de bestreden beslissing “op een onregelmatige manier” werd ter kennis gebracht en dat haar zulks schade heeft berokkend, doordat zij een personeelslid heeft tewerkgesteld dat op grond van de bestreden beslissing niet gesubsidieerd mocht worden door de overheid. De beslissing schaadt haar omdat verwerende partij “zich nu [...] opmaakt om het loon van [W.L.] terug te vorderen”.

Bespreking

14. De kennisgeving van een beslissing is geen aanvechtbare handeling.

Voor zover een gebrek in de kennisgeving zou afstralen op de wettigheid van de weigering om het aangevraagde project te erkennen, volstaat de vaststelling dat die beslissing reeds moet sneuvelen ingevolge het gegrond bevinden van het eerste en het tweede middel.

Voor zover verzoekster dit middel ook en vooral wil betrekken op de weigering tot detachering van een personeelslid, zoals zij lijkt te argumen-

teren in de laatste memorie, zij dan weer vastgesteld dat zulks voorbarig is. Tot een detachering kan immers maar worden overgegaan nadat een project is erkend. De hierna uit te spreken nietigverklaring heeft echter niet tot zeker gevolg dat het project van verzoekster zal en moet worden erkend. Gelet op de vernietigingsgronden, betekent de nietigverklaring dat verwerende partij zich weer geplaatst weet voor een aanvraag waarover zij zich moet uitspreken. Een nieuwe weigering is niet uitgesloten, maar ze zal enkel wettig tot stand komen nadat verzoekster in de gelegenheid is gesteld om er nuttig haar zienswijze tegenover te stellen en ze zal ook nauwkeuriger gemotiveerd moeten worden, terwijl daarbij het standpunt van verzoekster mee betrokken moet worden.

Zou, ten slotte, het middel refereren aan de door verzoekster onder woorden gebrachte vrees dat verwerende partij het uitbetaalde loon van het bedoelde personeelslid zou terugvorderen, moet de Raad zich hoe dan ook zonder rechtsmacht verklaren om daarover uitspraak te doen, aangezien zulks een geschil betreft over een subjectief recht.

15. Het middel kan niet worden aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 7 augustus 2006 van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, om het project “autisme” van de vzw Opleidingscentrum Autismespectrumstoornissen Theo Peeters niet te erkennen en geen personeelsleden met een verlof wegens bijzondere opdracht ter beschikking te stellen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 mei 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest